

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ

Η παροικία χρειάζεται μια επανεκκίνηση

Η παροικία μας και κυρίως τα εθνοτοπικά σωματεία μας βρίσκονται σε κωματώδη κατάσταση πολλά χρόνια πριν μιάς πλήξει ο κοροναϊός, με εξαίρεση την Αρχιεπισκοπή, την Κοινότητα και την πάλαι ποτέ κραταιά ΑΧΕΠΑ.

Η Αρχιεπισκοπή ασφαλώς έχει την δυνατότητα και ικανότητα να συντονίζει το μεγαλύτερο κομμάτι του Ελληνισμού στην Αυστραλία με το πλούσιο εκκλησιαστικό και φιλανθρωπικό έργο της. Στον αντίποδα, οι ανεξάρτητες Κοινότητες παράγουν έργο πολιτιστικό, φιλανθρωπικό, κοινωνικό και μερικές εκκλησιαστικό σε μικρότερη κλίμακα.

Προσπαθώντας ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος να επιβάλει το στίγμα του με ριζικές αλλαγές στην λειτουργία της Αρχιεπισκοπής, ασχολείται στα πρώτα βήματά του εδώ περισσότερο με εκκλησιαστικά θέματα, ενώ λόγω κοροναϊού η Κοινότητα έχει μειώσει στο ελάχιστο τις δραστηριότητές της.

Όμως, δεν μπορούμε να τα περιμένουμε όλα από την Αρχιεπισκοπή και την Κοινότητα όταν -όπως έχουμε γράψει αμέτρητες φορές- οι εθνοτοπικές οργανώσεις μας εξαφανίζονται εν κρυπτώ και παραβύθω με τις περιουσίες τους πολλά εκατομμύρια δολάρια.

Επειδή βρισκόμαστε σχεδόν στο τέλος της πανδημίας το 2022, πιστεύω ότι ρέπει να αρχίσουμε να μελετούμε τί μέλλει γενέσθαι για την παροικία μας όχι μόνο στο άμεσο μέλλον, αλλά και στο απώτερο.

Αποψή μου είναι ότι η παροικία μας χρειάζεται μια επανεκκίνηση, προκειμένου να

Επειδή βρισκόμαστε σχεδόν στο τέλος της πανδημίας το 2022, πιστεύω ότι ρέπει να αρχίσουμε να μελετούμε τί μέλλει γενέσθαι για την παροικία μας όχι μόνο στο άμεσο μέλλον, αλλά και στο απώτερο.

δοθεί η ευκαιρία σε όσα εθνοτοπικά σωματεία απέμειναν να αναζωογονηθούν. Με νέο αίμα και με συγχωνεύσεις για να δημιουργηθούν μεγαλύτερες οργανώσεις με σχέδια για το μέλλον τους επενδύοντας τις αξιόλογες περιουσίες τους σε έργα που έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία μας.

Θα επαναλάβω ακόμη μια φορά και ότι αυτή η νοοτροπία της αρχομανίας για το προεδρικό είναι καταστροφική και θα πρέπει να εξουδετερωθεί για να δούμε προκοπή.

Η δημιουργία π.χ. ομοσπονδιών για κάθε περιοχή της Ελλάδας μας θα δώσει νέα ζωή στα σωματεία επειδή οι νέοι μας θα ενδιαφέρονταν περισσότερο να ασχοληθούν με έναν μεγάλο και οικονομικά εύρωστο φο-

ρέα με προοπτική για μεγάλη δράση, παρά ένα μικρό σωματείο χωρίς μέλλον, όσο πλούσιο και αν είναι το ταμείο του.

Είναι καιρός πια να σκεπτόμαστε σαν ξενιτεμένοι Έλληνες και όχι σαν επαρχιώτες, γιατί τα παιδιά μας έχουν ενσωματωθεί στην αυστραλιανή κοινωνία και έχουν υιοθετήσει διαφορετικούς κωδικούς. Με αυτό το αναμφισβήτητο δεδομένο, οι νέοι μας θα αποφασίσουν στο τέλος αν θέλουν να συνεχίσουν την παράδοση των μεταναστών γονιών τους, ή αν θα είναι αυτοί που θα σβήσουν τα φώτα στο τέλος.

Για να καταλήξουν αγγλόφωνοι Ορθόδοξοι χριστιανοί, με μοναδικό δεσμό με την Ελλάδα, την ελληνική σαλάτα, την σπανακόπιττα και το ούζο...

Το ακριβό όραμα του Αλμπανίτζ

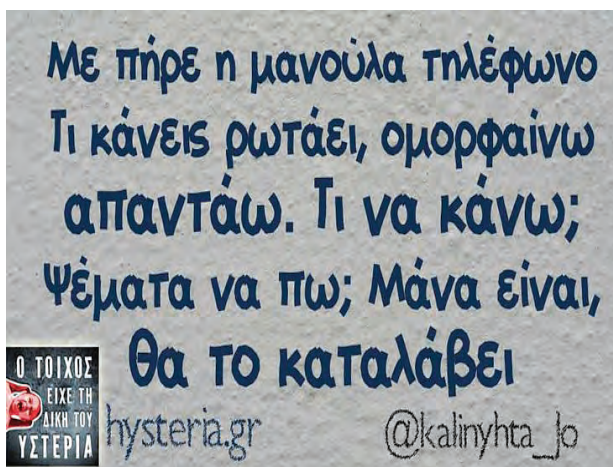
Με ταμείο \$500 εκατομμύρια για την κατασκευή ταχείας σιδηροδρομικής γραμμής Νιουκάστλ – Σίδνεϊ, ο ηγέτης της αξιωματικής αντιπολίτευσης, Ανθωνι Αλμπανίτζ, απέκαλυψε το όραμά του για ένα δίκτυο τρένων με ταχύτητα 250 χιλ. την ώρα που θα συνδέσουν πόλεις της Αυστραλίας.

Το συνολικό κόστος τού οράματος θα είναι μεταξύ \$200 δις έως \$300 δις, ενώ το εθνικό χρέος είναι γύρω στο ένα τρις.

Εγώ θα συμβούλευα τον κ. Αλμπανίτζ να αλλάξει πλευρό όταν κοιμάται, γιατί είτε θα αναγκαστεί να αυξήσει τους φόρους, ή το εισιτήριο θα είναι τόσο ακριβό, που τα τρένα θα... τρέχουν γρήγορα και άδεια.

Σοφά λόγια

«Ω, γένος ανθρώπων ανεμώλιον, αυτοχόλωτον, μέχρι τέλους βιότου μηδέν επιστάμενον. (Ω άστατο ανθρώπινο γένος, που πολεμάς τον εαυτό σου, ως το τέλος της ζωής δε βάζεις μυαλό.) - Παλλαδάς ο Αλεξανδρεύς, 4ος μ.Χ. αιώνας, Έλληνας ποιητής.

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Πώς γίνεται στην Ελλάδα μερικοί να χρωστάνε σε όποιον κυκλοφορεί, να δηλώνουν ότι τα φέρνουν πέρα δύσκολα, να καταγγέλλουν όσους διεκδικούν καλύτερες αμοιβές, να απαιτούν από τους εργαζομένους τους να κλείσουν τα αυτιά τους στις σειρήνες του λαϊκισμού και την ίδια στιγμή τα ονόματά τους να

φιγουράρουν σε όλες τις λίστες των φορολογικών;»

Καλό!

Και τελειώνουμε με το ανέκδοτο της ημέρας: Σε μια ραχούλα κάθονταν δυο Κρητικοί, ο Σήφης και ο Μανούσος, και αγνάντευαν την δύση του ήλιου στον Ψηλορείτη.

Κάποια στιγμή πλησιάζει ένας τουρίστας καί τους λέει:

- Ντου γιου σπικ ιγκλις;
- Κοιτώνται οι δυο τους και απαντάει ο Μανούσος: Τς.
- Σπρέκεν ζι ντίτις; Τς.
- Παρλάρε ιταλιάνο; Τς.
- Παρλέ βου φρανσέ; Τς.
- Πάρλα εσπανιόλ; Τς.

Απογοητευμένος ο τουρίστας απομακρύνεται. Λέει ο Σήφης του Μανούσου:

- Μωρέ Μανούσο δεν κατέχομε καμμία ξένη γλώσσα. Πρέπει να πάμε να μάθουμε καμμία...
- Γιάντα μωρέ Σήφη; Ήντα να τνε κάμομε;
- Ε, τι... Για να μπορούμε να συνεννοηθούμε.
- Γιάντα, και τούτος που ήξευρε πέντε μωρέ, συνεννοήθηκε;